

Oblíbenost společnosti s ručením omezeným jako jedné z forem obchodních společností je i v dnešní době, kdy se prosazují akciové společnosti, nezpochybnitelná. Vzhledem k tomu, že výše základního kapitálu je desetkrát nižší, než je tomu u akciové společnosti, je finančně mnohem dostupnější založit společnost s ručením omezeným. Přitom skutečnost, že společníci po splacení vkladů jsou zbaveni ručitelského závazku na rozdíl od společností osobních, je pro osoby vstupující do sféry podnikání jistě přijatelnější.

Od ledna 2008 budou účinné četné reformy daňových zákonů. Není bez zajímavosti, že ke vzniku akciových společností často vedla chuť osob vstupující do podnikání vyhnout se placení daně z příjmů. Při prodeji akcií platila úprava, že příjem z prodeje akcií byl osvobozen od daně z příjmů v případě, že převodce měl akcie v držení 6 měsíců. U příjmu z převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným byla tato lhůta 5 let. Nově bude pro převod akcií platit úprava shodná, tedy limit pro osvobození od daně z příjmu bude pro většinu případů 5 let držení akcií před převodem. Proto očekávám snížení oblíbenosti akciových společností a nový nárůst počtu společností s ručením omezeným.

V literatuře bývá společnost s ručením omezeným obvykle kategorizována jako obchodní kapitálová společnost s některými prvky osobní společnosti. Ze znaků společností osobních můžeme nalézt v úpravě společnosti s ručením omezeným zejména možnost osobní účasti společníků na činnosti společnosti.

Ze znaků společností kapitálových nalezneme u společnosti s ručením omezeným vkladovou povinnost společníků. Z těchto vkladů je tvořen základní kapitál společnosti a podle velikosti vkladu jednotlivých společníků je také obvykle určována výše obchodního podílu jednotlivých

společníků.

Je to právě obchodní podíl, který dělá tuto formu společnosti specifickou a odlišnou od jiných forem obchodních společností. Podíváme-li se na ustanovení obchodního zákoníku, která výslovně upravují obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným jako předmět právních vztahů, nalezneme velmi strohou úpravu. Jednu z nejzákladnějších a nejčastějších dispozic, tedy převod obchodního podílu, upravují pouhé čtyři odstavce paragrafu 115 obchodního zákoníku. Ze strohosti této úpravy vznikají v praxi časté nejasnosti, které mohou vést až k neplatnosti právních úkonů, spojených s převodem obchodního podílu. O tom také vypovídá četná soudní judikatura, zejména množství rozsudků Nejvyššího soudu České republiky, a to i z poslední doby.

Cílem této diplomové práce je v návaznosti na výše uvedené zaměřit se po vymezení obchodního podílu a popisu jednotlivých dispozic právě na smluvní převod obchodního podílu a aplikovat závěry Nejvyššího soudu České republiky a důsledky z nich vyplývající na platnou právní úpravu. K dosažení tohoto cíle bude čerpáno zejména z rozsudků Nejvyššího soudu České republiky, které se týkají jednotlivých oblastí této práce, z platného právního řádu České republiky a to zejména zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, a z odborné literatury.